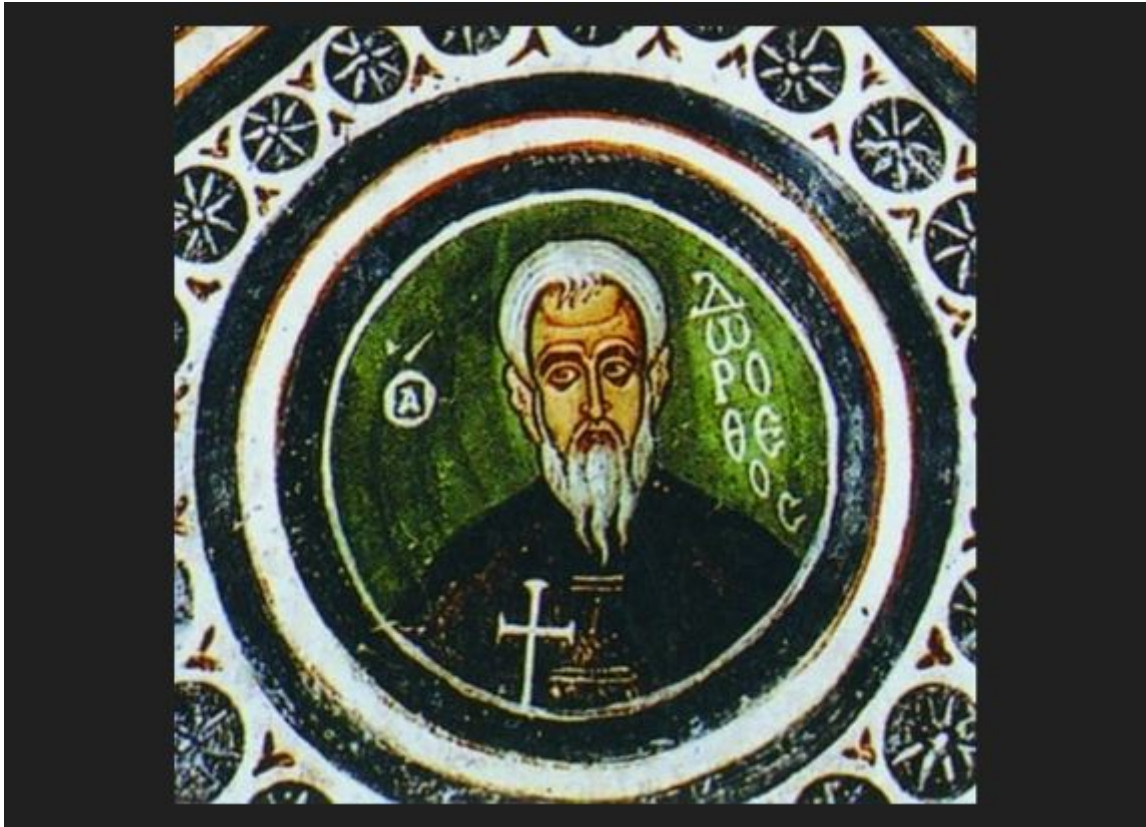

Αββάς Δωρόθεος: Ο κόπος λοιπόν ταπεινώνει το σώμα όταν δε το σώμα ταπεινώνεται συνταπεινώνεται με αυτό και η ψυχή

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Αββά Δωρόθεου Περί ταπεινοφροσύνης

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=413197>

18. Γιατί λοιπόν λέγει ότι και οι σωματικοί κόποι φέρουν την ταπεινοφροσύνη;

Τι έχει να κάνη ο σωματικός κόπος με την διάθεσι της ψυχής;

Εγώ σας το λέγω. Επειδή η ψυχή, αφού εξέπεσε από την τήρησι της εντολής με την παράβασι, παραδόθηκε η αθλία, όπως λέγει ο άγιος Γρηγόριος¹, στην φιληδονία και στη ελευθεριότητα της πλάνης και αγάπησε τα σωματικά και κατά κάποιο τρόπο έγινε ένα με το σώμα και έγινε όλη σάρκα, καθώς λέγει, «δεν πρόκειται να παραμείνη το πνεύμα μου στους ανθρώπους τούτους, διότι είναι σάρκες», και

σχεδόν συμπάσχει η αθλία αυτή ψυχή και επηρεάζεται από τις ενέργειες του σώματος, γι' αυτό είπε ο γέρων ότι και ο σωματικός κόπος οδηγεί σε ταπείνωσι.

Διότι άλλες διαθέσεις έχει η ψυχή του υγιούς και άλλες του αρρώστου, άλλες διαθέσεις έχει η ψυχή εκείνου που κάθεται επάνω σε ίππο και άλλες εκείνου που κάθεται επάνω σε όνο, άλλες του καθημένου σε θρόνο και άλλες του καθημένου χάμω, άλλες εκείνου που φορεί καλά ενδύματα και άλλες εκείνου που φορεί ελεεινά.

Ο κόπος λοιπόν ταπεινώνει το σώμα όταν δε το σώμα ταπεινώνεται συνταπεινώνεται με αυτό και η ψυχή, ώστε καλά είπε ότι και ο σωματικός κόπος οδηγεί σε ταπείνωσι.

Γι' αυτό όταν ο Ευάγριος επολεμήθηκε από την βλασφημία, επειδή είχε γνώσι και εγνώριζε ότι η βλασφημία προέρχεται από υπερηφάνεια, και ότι όταν ταπεινώνεται το σώμα συνταπεινώνεται και η ψυχή, έκανε σαράντα ημέρες χωρίς να εισέλθη σε στεγασμένο χώρο, ώστε το σώμα του, καθώς λέγει ο συγγραφέας², να πιάση κρότωνα [τσιμπούρια] όπως τα άγρια ζώα· ώστε ο κόπος δεν έγινε για την βλασφημία, αλλά για την ταπείνωσι.

Καλώς λοιπόν είπε ο γέρων ότι κι' οι σωματικοί κόποι οδηγούν στην ταπείνωσι.

Ο Θεός ο αγαθός είθε να μας χαρίση την ταπείνωσι, αυτός που και από μεγάλα κακά απαλλάσσει τον άνθρωπο και από μεγάλους πειρασμούς τον προφυλάσσει.

Διότι σ' αυτόν πρέπει δόξα εις τους αιώνες. Αμήν.

1. Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος 39, 7, PG 36, 341C.

2. Παλλαδίου, Λαυσαϊκή Ιστορία.

Από τον τόμο «Φιλοκαλία των νηπτικών και ασκητικών, Αββά Ησαΐου, αββά Ζωσιμά, αββά Δωροθέου» των εκδόσεων Πατερικά Εκδόσεις «Γρηγόριος ο Παλαμάς». Κείμενο, μετάφραση, σχόλια Παναγιώτης Χρήστου.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)